Lieta Nr. C07080716

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2017.gada 23.martā

Aizkraukles rajona tiesa:

tiesnese J.Bebriša izskatīja rakstveida procesā civillietu biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

Biedrība „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", kuru pārstāv SIA „Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk – prasītāja) cēlusi Aizkraukles rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasītāja norāda, ka 2013.gada 3.novembrī plkst. 00.00 notika ceļu satiksmes negadījums - sadursme, kurā tika iesaistīts atbildētājs kā transportlīdzekļa MITSUBISHI GALANT, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs. Par ceļu satiksmes negadījuma faktu tika izsniegta izziņa par ceļu satiksmes negadījumu, saskaņā ar kuru par šī ceļu satiksmes negadījuma izraisītāju tika atzīts atbildētājs.

Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā tika nodarīti zaudējumi /pers. D/ piederošajam transportlīdzeklim TOYOTA CAMRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un, pamatojoties uz transportlīdzekļa apskates protokolu, sertificēta eksperta /pers. E/ zaudējumu aprēķinu, apdrošināšanas akciju sabiedrība „IF P&C Insurance" 2014.gada 20.martā veikusi apdrošināšanas atlīdzības izmaksu 251,69 EUR apmērā par transportlīdzekļa bojājumiem, kas ir apstiprināts ar maksājuma uzdevumu Nr.157000.

Pamatojoties uz biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" datiem, ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzekļa MITSUBISHI GALANT, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, īpašnieka civiltiesiskā atbildība nebija apdrošināta.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu biedrība „Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Pamatojoties uz 2014.gada 26.marta apdrošināšanas akciju sabiedrības „IF P&C Insurance" zaudējumu atlīdzības pieprasījumu un rēķinu Nr.26607101674, izskatot atlīdzību lietas materiālus par transportlīdzekļa bojājumiem ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, prasītāja 2014.gada 8.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.0256/T-122/2014 un Nr.0256/T-122/2014ADM atlīdzināt apdrošināšanas akciju sabiedrībai „IF P&C Insurance" izmaksāto apdrošināšanas atlīdzības summu 251,69 EUR par transportlīdzekļa bojājumiem un lietas administrēšanas izdevumus 137,73 EUR apmērā, kopā 389,42 EUR apmērā.

Prasītāja 2014.gada 9.aprīlī un 27.maijā veikusi apdrošināšanas atlīdzības izmaksu apdrošināšanas akciju sabiedrībai „IF P&C Insurance" 389,42 EUR apmērā pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 26.pantu, 31.panta devīto daļu, 44.panta otrās daļas 2.punktu, 51.panta pirmās daļas 1.punktu un trešās daļas 1.punktu, Ministru kabineta 2005.gada 12.aprīļa noteikumu Nr.251 „Transportlīdzekļu tehniskās ekspertīzes un tehnisko ekspertu sertificēšanas noteikumi" 64.punktu, 2005.gada 28.februāra līgumu Nr.TAB-SAD-1 „Par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā".

Prasītāja atsaucas uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, kas paredz apdrošinātāja tiesības iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai – transportlīdzekļa līzinga gadījumā – līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Prasītāja 2014.gada 24.aprīlī un 2014.gada 7.jūlijā nosūtījusi atbildētājam pretenzijas par zaudējumu atlīdzināšanu ar lūgumu veikt samaksu, tai skaitā, brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītāja nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktam par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētājam būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti.

Tā kā atbildētājs nesedza prasītājai zaudējumus labprātīgi, prasītāja, atbilstoši 2008.gada 3.novembra sadarbības līguma Nr.00910-10-08 nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai, ir pilnvarojusi SIA „Julianus Inkasso Latvija" iekasēt no atbildētāja iepriekšminētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājai ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas 60,50 Ls (86,08 EUR) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu.

SIA „Julianus Inkasso Latvija" 2014.gada 22.augustā nosūtījusi atbildētājam pretenziju par zaudējumu atmaksu ar lūgumu veikt samaksu. Atbildētājs savas parādsaistības pret prasītāju neizpildīja un nesedza tam zaudējumus.

Prasītājs uzskata, ka atbildētāja pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu un likumiskos procentus par apmaksas kavējumu, bet arī papildus zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā.

Prasības summas aprēķinā prasītāja norāda, ka galvenais parāds ir 475,50 EUR, ko veido zaudējumu pamatsumma 389,42 EUR un maksa par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu 86,08 EUR. Par zaudējumu apmaksas kavējumu prasītāja aprēķinājusi likumiskos procentus, kas atbilstoši Civillikuma 1765.pantam ir 6 procenti gadā. Procenti aprēķināti par laika periodu no 2014.gada 29.augusta līdz 2016.gada 14.oktobrim 49,68 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai galveno parādu 475,50 EUR apmērā, likumiskos procentus 49,68 EUR apmērā un tiesāšanās izdevumus. Lūdz noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6 procentus gadā no galvenā parāda.

Prasība pamatota ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, Civillikuma 3., 1759., 1765., 1775., 1779., 1784., 1895. pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 250.^{18}, 250.^{19}, 250.^{20}, 195.pantu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja nevēlas lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī norādīts, ka mediācija pirms vēršanās tiesā netika izmantota un prasītāja nevēlas to izmantot tiesvedības laikā.

Rakstveida paskaidrojumu par celto prasību atbildētājs tiesā nav iesniedzis. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

No lietas materiāliem redzams, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{22} panta pirmo daļu prasītājai un atbildētājam 2016.gada 27.oktobrī ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim *(lietas 58.lapa)*.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmā daļa nosaka – ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.^{26} pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu, kā arī informē par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, un izskaidro tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Ar Aizkraukles rajona tiesas tiesnese s 2016.gada 29.novembra lēmumu civillietas izskatīšana noteikta rakstveida procesā 2017.gada 23.martā *(lietas 59.lapa)*. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu 2017.gada 8.februārī pusēm ir paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim *(lietas 61.lapa)*.

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa noteic, ka tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu.

Tiesas paziņojumi atbildētājam nosūtīti saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.panta piekto daļu uz prasības pieteikumā norādīto adresi, kas ir viņa deklarētās dzīvesvietas adrese *(lietas 57.lapa)*. Papildu adrese atbildētājam nav deklarēta, kā arī nav tiesai norādīta cita adrese saziņai ar tiesu. Tiesas dokumenti atbildētājam nosūtīti Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā paredzētajā kārtībā, un atbilstoši Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punktam uzskatāms, ka tiesas dokumenti izsniegti septītajā dienā no nosūtīšanas dienas.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" maza apmēra prasība pret /pers. B/ par parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma pilnībā.

No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 3.novembrī notika ceļu satiksmes negadījums, kurā iesaistīts atbildētājs kā transportlīdzekļa MITSUBISHI GALANT, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, vadītājs un /pers. D/ piederošs transportlīdzeklis TOYOTA CAMRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Par ceļu satiksmes negadījuma faktu tika sastādīta Izziņa par ceļu satiksmes negadījumu *(lietas 11.-12.lapa)*.

Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodarīti zaudējumi /pers. D/ piederošajam transportlīdzeklim TOYOTA CAMRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, un par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā atzīts atbildētājs *(lietas 11.-12.lapa)*.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 20.panta ceturto daļu transportlīdzekļa īpašnieku, valdītāju un turētāju pienākums ir veikt mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka, valdītāja un turētāja civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu likumos un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

Ceļu satiksmes negadījuma brīdī – 2013.gada 3.novembrī plkts.00.00 transportlīdzekļa MITSUBISHI GALANT, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, īpašnieka civiltiesiskā atbildība nav bijusi apdrošināta.

Lietas materiālos esošais automašīnas TOYOTA CAMRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, apskates protokols un fotogrāfijas *(lietas 13.-19.lapa)*, aprēķins par transportlīdzekļa zaudējumiem *(lietas 20.-23.lapa)*, apliecina, ka minētajam transportlīdzeklim nodarīti bojājumi.

Eksperta izveidotajā transportlīdzekļa zaudējumu aprēķinā *(lietas 20.-23.lapa)*, eksperta slēdzienā norādīts, ka automašīnas TOYOTA CAMRY, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/, remonta izmaksas ir 251,69 EUR *(lietas 24.-25.lapa),* k o 2014.gada 20.martā apdrošināšanas akciju sabiedrība „IF P&C Insurance" ir apmaksājusi *(lietas 26.lapa)*, tādā veidā izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību par transportlīdzekļa bojājumiem.

No lietas materiāliem redzams, ka biedrība „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", pamatojoties uz 2014.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.0256/T-122/2014 *(lietas 30.lapa)* 2014.gada 10.aprīlī izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 251,69 EUR apmērā apdrošināšanas akciju sabiedrība „IF P&C Insurance" *(lietas 33.lapa)*. Bez tam, biedrība „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", pamatojoties uz 2014.gada 8.aprīļa lēmumu Nr.0256/T-122/2014 *(lietas 31.lapa)* 2014.gada 27.maijā *(lietas 34.lapa)* izmaksājusi apdrošināšanas akciju sabiedrība „IF P&C Insurance" lietas administrēšanas izdevumus 137,73 EUR apmērā, 2016.gada 21.oktobrī izmaksājusi SIA „Julianus Inkasso Latvija" lietas administrēšanas izdevumus 86,08 EUR apmērā *(lietas 54.-55.lapa)*.

Apdrošinātājs, kas ir samaksājis apdrošināšanas atlīdzību, samaksātās summas apmērā iegūst atprasījuma (regresa) tiesības pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumu rašanos, izņemot gadījumus, kad ir nodarīts kaitējums personas dzīvībai, veselībai vai fiziskajam stāvoklim (*sk.K.Torgāns. Saitību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 237.lpp.)*

Prasītāja cēlusi regresa prasību pret atbildētāju, pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, kas nosaka, ka Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai – transportlīdzekļa līzinga gadījumā – līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Konstatējot, ka prasītāja ir atlīdzinājusi apdrošināšanas akciju sabiedrībai „IF P&C Insurance" ceļu satiksmes negadījumā bojātā transportlīdzekļa īpašniekam izmaksāto atlīdzību Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.panta otrajā daļā noteiktajā kārtībā, tiesa atzīst, ka prasītāja atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktam ieguvusi regresa tiesību pret personu, kas ir atbildīga par zaudējumu rašanos - tiesīgo lietotāju.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.panta otrā daļa nosaka, ka īpašnieka civiltiesisko atbildību par katru ceļu satiksmē lietoto transportlīdzekli apdrošina ikviens transportlīdzekļa īpašnieks, noslēdzot attiecīgu apdrošināšanas līgumu. Ja īpašnieks nodevis lietošanā citai personai transportlīdzekli, par kuru nav noslēgts apdrošināšanas līgums vai transportlīdzekļa lietošanas laikā ir beidzies apdrošināšanas līguma termiņš, apdrošināšanas līgumu īpašnieka vārdā slēdz transportlīdzekļa tiesīgais lietotājs. Apdrošināšanas pienākuma nav tiesīgajam lietotājam, kas ir darba tiesiskajās vai dienesta attiecībās.

Tādejādi likumdevējs ir noteicis, kam jāslēdz apdrošināšanas līgums šādās situācijās, bet likumdevējs nav paredzējis, ka īpašniekam saglabātos atbildība, tiesīgajam lietotājam nenoslēdzot apdrošināšanas līgumu. Lietas materiālos nav pierādījumu arī par to, ka tiesīgais lietotājs – atbildētājs, ir atbrīvots no pienākuma slēgt apdrošināšanas līgumu, jo atrodas darba tiesiskajās vai dienesta attiecībās.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu, transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs no Garantijas fonda nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Minētā likuma 51.panta trešās daļas 1.punkts nosaka, ka no Garantijas fonda līdzekļiem sedz izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar šo likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, un izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā.

Kā atzinis Augstākās tiesas Civillietu departaments 2015.gada 30.jūnija spriedumā lietā Nr.SKC-0093/2015 „Izšķirot strīdu par LTAB papildu izdevumu piedziņu, kas radušies, nodrošinot apdrošināšanas izmaksu trešajai personai, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkts par LTAB tiesībām iesniegt regresa prasību ir jāvērtē kopsakarā ar šā likuma 44.panta otrās daļas 2.punktu (LTAB izmaksā no Garantijas fonda apdrošināšanas atlīdzību), 8.punktu (LTAB ceļ regresa prasības), 51.panta pirmās daļas 1.punktu un trešās daļas 1.punktu (no Garantijas fonda tiek nodrošināta apdrošināšanas atlīdzības izmaksa un izdevumi par ekspertīzi un citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, kā arī sedz izdevumus, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā)".

Lietā ir pierādīts, ka prasītājai radušies zaudējumi sakarā ar apdrošināšanas akciju sabiedrībai „IF P&C Insurance" apdrošināšanas atlīdzības lietas administrēšanas izdevumu apmaksu 137,73 EUR *(lietas 31., 34.lapa)* apmērā, saskaņā ar 2005.gada 28.februāra prasītājas un AAS „If Latvia" līgumu Nr.TAB-SAD-1 Par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā 3.punktā noteikto *(lietas 44.-46.lapa)* un zaudējumi fiksētās maksas 86,08 EUR *(lietas 54.-55.lapa)* apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārēja kārtībā.

Civillikuma 1779.pants paredz, ka ikvienam ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Zaudējumu atlīdzības pienākums rodas sakarā ar neatļautu darbību, un kā priekšnosacījumi zaudējumu atlīdzināšanai konstatējami 1) nodarītāja prettiesiska rīcība vai bezdarbība, 2) zaudējumu esamība, 3) cēloniskais sakars *(skat. K.Torgāns. Saistību tiesības. Mācību grāmata, Rīga, 2014., 207.-217.lpp.).*

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 3.panta pirmā daļa nosaka, ka obligātās apdrošināšanas objekts ir transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja civiltiesiskā atbildība par ceļu satiksmes negadījumā nodarīto zaudējumu trešajai personai.

Zaudējumu atlīdzināšanai ir konstatēti visi priekšnosacījumi – tiesību aizskārēja neattaisnojama rīcība (prettiesiska rīcība – ceļu satiksmes negadījums, kura brīdī atbildētāja vadītā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana nebija veikta, zaudējumu esamība (tiešie zaudējumi – transportlīdzeklim radītie bojājumi, apdrošināšanas akciju sabiedrībai „IF P&C Insurance" izmaksātā atlīdzības summa 251,69 EUR apmērā un netiešie zaudējumi – ar lietas administrēšanu saistītie izdevumi 223,81 EUR), cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Minētie zaudējumi piedzenami no atbildētāja, jo atbildētājs rīkojies prettiesiski – vadījis transportlīdzekli, kam nebija veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana. Līdz ar minēto prasītāja pamatoti norādījusi, ka zaudējumi ir radušies atbildētāja vainas dēļ, jo izdevumus, kas radušies prasītājai, kas saistīti ar zaudējumu pieteikuma pieņemšanu, zaudējumu novērtēšanu, dokumentu pieprasīšanu un apkopošanu, apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, līdzekļu atgūšanu, prasītāja nevar atgūt no apdrošināšanas prēmijas maksājumiem, jo atbildētājs apdrošināšanas prēmiju nav maksājis.

2014.gada 24.aprīlī prasītāja nosūtījusi atbildētājam pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu lietā Nr.T-122/2014 *(lietas 35.lapa)*, 2014.gada 7.jūlijā atkārtotu pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu lietā Nr.T-122/2014 *(lietas 36.lapa),* 2014.gada 22.augustā paziņojumu par zaudējumu atmaksu 412,21 EUR apmērā *(lietas 37.lapa).* No prasības pieteikumā norādītā izriet, ka zaudējumi prasītājai nav atlīdzināti.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 49,68 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Ar procentiem, atbilstoši Civillikuma 1753.pantā noteiktajam, saprotama atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējuma samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Dotajā gadījumā starp pusēm tiesisks darījums nepastāv. Civillikuma 1759.pantā noteikti gadījumi, kad procenti jāmaksā uz likuma pamata, tostarp noteikts, ka tie maksājami par samaksas kavējumu, kā arī par svešu naudu.

Likumiskie procenti saskaņā ar prasības pieteikumā iekļauto aprēķinu ir aprēķināti par laika periodu no 2014.gada 29.augusta līdz 2016.gada 14.oktobrim, kas aprēķināti pēc formulas – zaudējumu pamatsumma 389,42 EUR x kavēto dienu skaits 776 x 0,01644/100 = 49,68 EUR.

Civillikuma 1765.panta pirmā daļa paredz, ka procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, ka arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir seši procenti no simta gadā.

Tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti piemērojusi norādīto likumisko sešu procentu likmi, un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami likumiskie procenti par prasītājas norādīto laika periodu - no 2014.gada 29.augusta līdz 2016.gada 14.oktobrim – 49,68 EUR.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājai jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētājs atbilstoši Civillikuma 1838.panta pirmajai daļai nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu, ka atbildētājs savas saistības būtu izpildījis. Tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami zaudējumi 475,50 EUR apmērā, kas sastāv no izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 251,69 EUR un zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumiem 223,81 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka tiesai, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tā rezolutīvajā daļā jānorāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru. Dotajā gadījumā saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu ir nosakāmas prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no nesamaksātās zaudējumu atlīdzības summas – 475,50 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Prasītāja, ceļot prasību, samaksājusi valsts nodevu 78,78 EUR *(lietas 9.lapa)*, kā arī samaksājusi izdevumus, kas saistīti ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu 4,70 EUR *(lietas 10. lapa).* Minētie tiesas izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (..), un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei (..).

Tiesa atzīst, ka atbildētājam nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš – 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „a" apakšpunktu, 35.panta pirmās daļas 1.punktu, 41.panta pirmo daļu, 189., 190., 193., 194., 195., 204.^{1}, 250.^{25}, 250.^{27} pantu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs", reģistrācijas Nr.40008084453, galveno parādu 475,50 EUR (četri simti septiņdesmit piecus *euro* un 50 centus), likumiskos procentus par laika periodu no 2014.gada 29.augusta līdz 2016.gada 14.oktobrim 49,68 EUR (četrdesmit deviņus *euro* un 68 centus), valsts nodevu 78,78 EUR (septiņdesmit astoņus *euro* un 78 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (četrus *euro* un 70 centus).

Parādsaistību summa iemaksājama biedrības „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" norēķinu kontā LV65HABA0551022538931, AS

„Swedbank".

Noteikt biedrībai „Latvijas Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs" tiesības par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei saņemt no /pers. B/ likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātās galvenā parāda summas 475,50 EUR (četri simti septiņdesmit pieciem *euro* un 50 centiem).

Noteikt /pers.B/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2017.gada 23.marta, apelācijas sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Tiesnese J. Bebriša